

— naruszenie zasady prawidłowego wymiaru sprawiedliwości, która jest szczególnym wyrazem ogólnej zasady pewności prawa, w ten sposób że Sąd błędnie zakwalifikował wybrane przez Komisję postępowanie w sprawie zawiadomienia o zaskarżonej decyzji i nie ustanowił żadnych wymogów co do formalności, jakie powinny być przestrzegane w celu skutecznego zawiadomienia za potwierdzeniem odbioru decyzji na mocy art. 7 rozporządzenia Rady nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE ⁽¹⁾, oraz

— naruszenie zasady prawidłowego wymiaru sprawiedliwości, która jest szczególnym wyrazem ogólnej zasady pewności prawa, w ten sposób że Sąd stwierdził, iż Komisja przy zarzucie spóźnionego doręczenia skargi nie musiała wykazać, że przesyłka została przyjęta przez możliwą do zidentyfikowania osobę oraz że chodzi o osobę upoważnioną do odbioru doręczeń.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgerichts Wedding (Niemcy) w dniu 14 marca 2013 r. — eco cosmetics GmbH & Co. KG przeciwko Virginie Laetitia Barbara Dupuy

(Sprawa C-119/13)

(2013/C 164/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Wedding

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: eco cosmetics GmbH & Co. KG

Strona pozwana: Virginie Laetitia Barbara Dupuy

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pozwany może również wówczas złożyć wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty przez sąd, gdy nakaz zapłaty nie został mu doręczony lub nie został doręczony w sposób skuteczny? Czy można w tym zakresie zastosować odpowiednio w szczególności art. 20 ust. 1 lub art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy w przypadku, gdy nakaz zapłaty nie został pozwanemu doręczony lub nie został doręczony w sposób skuteczny

pozwany jest zobowiązany do dochowania terminów w zakresie dotyczącym wniosku o ponowne zbadanie? Czy na leży w tym zakresie zastosować w szczególności art. 20 ust. 3 rozporządzenia nr 1896/2006?

- 3) Również w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Jakie skutki procesowe zachodzą w przypadku gdy wniosek o ponowne zbadanie zostanie uwzględniony; czy należy w tym zakresie zastosować odpowiednio w szczególności art. 20 ust. 3 lub art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 1896/2006?

⁽¹⁾ Dz.U. L 399, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgerichts Wedding (Niemcy) w dniu 14 marca 2013 r. — Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H. przeciwko Tetyanie Bonchyk

(Sprawa C-119/13)

(2013/C 164/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Wedding

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Raiffeisenbank St. Georgen reg. Gen. m.b.H.

Strona pozwana: Tetyana Bonchyk

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pozwany może również wówczas złożyć wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zapłaty przez sąd, gdy nakaz zapłaty nie został mu doręczony lub nie został doręczony w sposób skuteczny? Czy można w tym zakresie zastosować odpowiednio w szczególności art. 20 ust. 1 lub art. 20 ust. 2 rozporządzenia nr 1896/2006?
 - 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:
- Jakie skutki procesowe zachodzą, w przypadku gdy wniosek o ponowne zbadanie zostanie uwzględniony; czy należy w tym zakresie zastosować odpowiednio w szczególności art. 20 ust. 3 lub art. 17 ust. 1 rozporządzenia nr 1896/2006?

⁽¹⁾ Dz.U. L 399, s. 1.